

В древността **момината сълза** е била обект на култово почитание, както заради изразителните си декоративни качества, така и като атрибут в множество обредни практики.

В етимологичен аспект името произхожда от латинското *Lilium convalum*, което означава "лилия на долините". В различните етно-култури [момината сълза](#) е популярна и като "Майска лилия", "Сълзите на Мария", "Стълбата на Яков", "Герданът на Снежанка" и др. Тя е почитана като един от предвестниците на пролетта, наравно с кокичето, лалето, нарциса и се възприема като флорален символ на Христовото Пришествие.

От XVII в. във **Франция** съществува официален празник в чест на момината сълза, който се провежда в първата [неделя](#) на месец [май](#). Като култов флорален атрибут тя се поднася между влюбени и се възприема като предложение за встъпване в брачни взаимоотношения.

В **Англия** момината сълза символизира победата на светлината и доброто над силите на мрака и злото. Тя се свързва с пролетта, обновлението в природата, [Възкресението](#) и новите надежди.

В **Германия** момината сълза е асоциативна персонификация на Дева Мария, а в древен **Рим** - на Диана, богинята на лова. В **Египет** е обект на култова почит, наравно с розата и шибоя.

